

Nr 259.

Av herrar **Jonsson** i Haverö och **Mäler**, om viss ändring av 1 § tredje stycket lagen om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område.

I den s. k. ensittarelagen stadgas bland annat, att rätt till frilösning förutsätter enligt tredje stycket 1 §, att nyttjanderättshavaren tillhörigt boningshus, som lämnade nöjaktig bostad åt honom och hans familj, fanns å marken uppfört den 1 januari 1919.

Enligt 1918 års lag gällde såsom förutsättning för lösningsrätt att lägenheten skulle hava så bebyggts, att å lägenheten den 1 januari 1918 fanns nöjaktig bostad åt brukaren och hans familj. I 1920 års lag framflyttades tidpunkten för lägenhetens bebyggande till den 1 januari 1919.

När lagen reviderades 1925 yrkades i motioner om att lagen skulle vinna tillämpning då å området den 1 januari 1925 fanns nöjaktig bostad för brukaren och hans familj. På skäl, som av lagrådet anförts, avstyrkte andra lagutskottet motionerna. Riksdagen biföll vad utskottet föreslagit.

Genom den sålunda snävt stadgade tiden för lägenhetens bebyggande har stor olägenhet uppstått för många som byggt sig bostäder på ofri grund efter den 1 januari 1919.

Förmodligen avsåg man att dylik bebyggelse skulle komma att upphöra efter nämnda tidpunkt. Så torde också ha blivit fallet i rätt stor utsträckning, men faktum är att en viss bebyggelse på upplåten mark förekommit efter den 1 januari 1919. Dessa nytillkomna ensittare sakna nu lösningsrätt, och anse de att sådan må tillerkännas dem.

Vi hemställa därför,

att riksdagen måtte besluta att tredje stycket 1 § lagen om rätt i vissa fall för nyttjanderättshavare att inlösa under nyttjanderätt upplåtet område, må erhålla följande ändrade lydelse:

dels att nyttjanderättshavaren tillhörigt boningshus, som lämnade nöjaktig bostad åt honom och hans familj, fanns å marken uppfört den 1 januari 1925.

Stockholm den 23 januari 1937.

Lars Jonsson
i Haverö.

Karl Mäler.